

ליובאוויטש

"בשעה שישנו תוקף הגשמיות והחומריות, יש צורך לבקוע זאת על ידי אור חזק ביותר, שהוא ענין של עמידה בתוקף ללא פשרות, ועל ידי זה נעשית היציאה מאפילה לאור גדול, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש" (משיחת י"ב תמוז תשי"ט)

58 תמוז תשפ"ג

בימינו דרושה מסירות נפש יותר מאשר ברוסיה הסובייטית

פארבריינגען חסידי הגה"ח הרב מענדל וונטר שיחי' משפיע וראש כולל בנחלת הר חב"ד

קָלְבוּ תְּמִיד מִמֶּשׁ יוֹמָם וְלַיְלָה, לֹא יִמֵּשׁ מִזְכְּרוֹנוֹ, כִּי בָּזָה יוֹכֵל לְעַמֵּד נֶגֶד יִצְרוֹ לְנִצְחוֹ תְּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה."

הבה ונשים לב כמה פעמים כופל אדמו"ר הזקן את הדברים שוב ושוב במספר ביטויים ולשונות: (1 "שיהיה קבוע בליבו", (2 "תמיד", (3 "ממש", (4 "יומם ולילה", (5 "לא ימיש מזיכרונו", (6 "תמיד" (פעם שנייה), (7 "בכל עת ובכל שעה".
על מה מדובר? על כך שלא ניתן לקיים תורה ומצוות ללא מסירות נפש!

אם הדברים אמורים בימי אדמו"ר הזקן, על אחת כמה וכמה שכך המצב כיום, כאשר קיימים פיתויים כה גדולים שלא היו כמותם מבריאת העולם!

מניין ניתן לשאוב את הכוחות למסירות נפש כה גדולה כיום? את הכוחות למסירות נפש ניתן לשאוב רק מלימוד תורת החסידות בשופי, אחרת קשה מאוד לעמוד בכך. מכאן שאבו גם את הכוח למסירות נפש בזמן הרבי הריי"צ – מהרבי ומלימוד החסידות.

כדי שלימוד החסידות ישפיע בפועל ממש צריך להיות 'כלי' לזה, כמבואר בכמה מקומות בחסידות. וחלק מההקדמה לזה הוא להיות זהיר ב'סור מרע' כמבואר בחסידות, שלאדם מגושם יש טמטום המוח והלב, כמבואר בדא"ח בריבוי מקומות.

אין 'עשה טוב' בלי 'סור מרע'

אחד מהדברים החשובים הוא ללמוד ולשנן את קונטרס העבודה פרק ב, העוסק בחיוב להגדיר ולהגביל את החושים לעבודת ה'. וגם כשיודעים זאת יפנימו ויחדירו זאת שוב ושוב.

שמעתי מהגה"ח הרב זלמן גופין שיחי' בשם הרה"ח ר' פאלע כהן ע"ה, שלמד בתומכי תמימים בליובאוויטש בזמן שהרבי הרש"ב נ"ע חיבר את 'קונטרס העבודה', שעיקר הכוונה בחיבור הקונטרס הייתה פרק ב' בקונטרס.

באים עכשיו מהיום הגדול והקדוש ג' תמוז וברור שמה שהרבי דורש מאיתנו זה להתעורר ולהתחזק הן ב'סור מרע' והן ב'עשה טוב' מתוך מסירות נפש; ללמוד נגלה וחסידות בשופי ולהפיץ את המעיינות שיביאו את הגאולה השלמה תכף ומיד ממש.

הרבי עצמו היווה דוגמה הכי טובה לעבודת ה' למעלה מטעם ודעת ובמסירות נפש: לילות שלמים של קבלה ל'חידות' ללא מנוחה, מענה על עשרות ולפעמים מאות מכתבים מדי יום ביומו, ובשנים המאוחרות יותר – עמידה שעות ארוכות על הרגליים בחלוקת השליחות מצווה. כל זה תוך הקרבה מוחלטת של חייו האישיים. הרבי התבטא פעם, שה'תאווה' האישית שלו היא לשבת בחדר סגור וללמוד תורה. ליישב רמב"ם מוקשה. את כל זה הקריב הרבי למען כלל ישראל. ממילא כל מי שרוצה להתקשר לרבי עליו לקיים "נלכה באורחותיו" בעניין זה.

והזמן גרמא, ימים הסמוכים ל"ב-י"ג בתמוז, חג הגאולה של הרבי הריי"צ נ"ע ממאסרו, כתוצאה ממסירות נפשו עבור הרבצת התורה וחיזוק הדת תחת השלטון הסובייטי.

אלא שבעניין זה עצמו רבים שואלים האומנם שיכת ונדרשת בזמננו מסירות נפש? התשובה על כך היא שבמידה מסוימת גם היום דרושה יותר מסירות נפש, שכן הניסיונות הם על כל צעד ושעל. בחינוך הילדים ובכל הליכה ברחוב. תחת השלטון הסובייטי הייתה מסירות נפש כפשוטה, לחיים ולמוות, אך כיום המשמעות של מסירות נפש היא 'מסירת הרצון' לקב"ה. היום כל 'קדש עצמך', כל עמידה בניסיון – הם מסירות נפש.

רבנו הזקן כופל שבע פעמים!

היסוד לכך מצוי בדברי אדמו"ר הזקן בתניא סוף פרק כ"ה:

"...שְׂקִיּוֹם הַתּוֹרָה וּמִצְוֹתֶיהָ תְּלוּי בָּזָה שֶׁיִּזְכֹּר תְּמִיד עֲנֵן מְסִירַת נַפְשׁוֹ לַה' עַל יַחֲדוֹ, שֶׁיִּהְיֶה קְבוּעַ

6
בגשמיות וברוחניות
שיחה בגובה העיניים עם הכלכלן החב"די ר' שחר וולף

5
חצי הכוס המלאה
ליל שבת עם 'תמימים' ופאנל ג' תמוז עם תלמידי הת"ת

4
עד מסירות נפש!
לפתע הטיחה בובע חשא את שלימה הקטן אל השלולית

לזכות הרב **מאיר סטמבלר** שיחי' ליום הולדתו ג' בתמוז, לשנת הצלחה בגו"ר ולזכות כל בני משפחתו שיחי'

קו' ליובאוויטש' 077-227-770-9 ושיעורים מרתקים לשמיעת הנציגים

מעוניין לקחת חלק? דרושים נציגים פעילים מרחבי הארץ

טל. 03-3750028
פקס. 02-5324679
ת.ד. 347 כפר חב"ד
chabad@chasdei.org

לעילוי נשמת מרת פייערל פנינה ע"ה ב"ר אברהם משה ז"ל ויינפלד
נלב"ע ט"ו בטבת ה'תשע"ט תנצב"ה

<<< המשך בעמוד הבא

משה רבנו שבדורנו מתעסק בטהרת יהודים!

בכדי לטהר יהודי שנטמא (רח"ל) בטומאה הכי חמורה, יש צורך בעניין המסירת נפש, כמודגש בכך שהכהן המטהר נעשה טמא כדי לפעול עניין הטהרה. ומסירות נפש זו מודגשת אצל משה רבנו: התעסקותו של משה רבנו בפרה אדומה שמטהרת מטומאת מת,

מהווה ירידה עבורו, שהרי, משה רבנו עצמו היה למעלה מעניין זה לגמרי, ועד כדי כך, שתמה "במה תהא טהרתו", ועד ש"נתכרכמו פניו", ואעפ"כ, כדי לטהר יהודי שנטמא בטומאה חמורה, כולל גם להבטיח ("צו פאָרזיכערן") גם את טהרתו של יהודי שיהיה לאחרי כמה וכמה דורות (כאמור, שבאפר הפרה שעשה משה השתמשו בשביל כל הפרות שנעשו במשך כל הדורות לאחרי זה) – לא התחשב משה רבנו בירידה שלו, והשתדל ("ער האָט זיך אַריינגעלייגט") מתוך מסירות נפש בהעניין דפרה אדומה.

וכן הוא גם בנוגע לבעל הגאולה, כ"ק מו"ח אדמו"ר, משה שבדורנו, שהתעסק בעצמו בכל העניינים – אפילו בעניינים פשוטים – כדי לטהר את בני ישראל, ועד לטהרה מעניינים כאלה שהם בדוגמת טומאת מת! כ"ק מו"ח אדמו"ר מצד עצמו היה למעלה לגמרי ולא היתה לו שום שייכות לעניינים אלה, אפילו בדקות דדקות, ואף על פי כן, השפיל את עצמו ("ער האָט זיך אַראָפגעלאָזט") בעניינים פשוטים ביותר, דבר שהיה כרוך אצלו במסירת נפש ממש... וכל כך למה? – כדי לטהר יהודי מטומאת מת!...

ולכן, גם עכשיו אין להתייאש ולפחד משום דבר, אפילו לא מטומאת מת, כיוון שגם עכשיו אפרו (של משה שבדורנו) קיים! מהתוועדות י"ב בתמוז 'תורת מנחם' תשי"ב עמודים 39-42

<<< המשך מעמוד קודם

איך משלבים הפצת המעיינות, ביחד עם הידור והקפדה על קוצו של יו"ד?

התשובה פשוטה: רק אם מקפידים על קוצו של יו"ד – ההפצה היא, אכן, 'הפצת המעיינות'. הרבי הדגיש וביאר פעמים רבות בשיחותיו הקדושות שצריך להפיץ את ה'מעין' עצמו. כדי להפיץ את ה'מעין' צריך המפיץ להיות חדור בעצמו ב'מעין', ולחיות באופן של מסירות נפש, שהרי 'נהר' רומז להתפשטות, דהיינו ספירת הבינה, אך ה'מעין', כלומר המקור, רומז ל'עצם', ל'נקודה', ספירת החכמה שעניינה מסירות נפש.

בקשר לכך ברצוני לחזק את ידי העוסקים בהוצאה לאור של עלון 'ליובאוויטש', שמעורר גם על עניינים של 'סור מרע'. יש כאלה שמתביישים לדבר על כך וחושבים שזוהי דרך המוסר. אך אין זה נכון כלל, שכן אין 'עשה טוב' בלי 'סור מרע'. אז נכון אמנם שבעבר פחות דיברו על 'סור מרע', אבל הסיבה לכך היא שאז הדברים היו מובנים מאליהם. בזמננו אין מנוס מלדבר גם על כך וב"ה העלון עושה זאת. יישר כוח!

כשהרבי התוועד במכתי"ע...

משנסיים מותניים ומסיימים את ספר התורה השמיני של ילדי ישראל

בקשר להתעוררות הגדולה לרשום עוד ועוד ילדים על מנת לסיים את כתיבת ספר התורה השמיני של ילדי ישראל, עוד בשנה זו, שנת הקהל, פנינו לאחד הפעילים הבולטים במבצע זה, הרב חיים זילבר, שליח הרבי בשכונת מרום כנען בצפת:

מה גרם לך לעסוק בלהט כזה במבצע אות בס"ת?

הסיפור התחיל בשנת תשנ"ט. יום אחד כשישבתי בתור אברך צעיר בהפסקת צהריים בכולל 'צמח צדק' בצפת, פתחתי את הספר הראשון שהזדמן לי, היה זה 'התוועדויות' תשמ"ב חלק א', והתחלתי לקרוא את שיחת פרשת לך לך. ההתוועדות התחילה בכך, שבעצם לא היתה אמורה להתקיים התוועדות השבת, ורק בגלל סיבה מיוחדת מתקיימת השבת התוועדות.

נקודת ההסבר הייתה, שדובר כבר פעמים רבות לאחרונה כי יש לאחד את בני ישראל על ידי קניית אותיות בספר תורה (זה היה כחצי שנה לאחר התחלת המבצע), והסיבה מובנת, מכיוון שהעולם "צוטרייסלט זיך און צוברעקלט זיך" (מזדעזע ומתפורר) – הרי העצה היחידה היא לחזק את העולם על ידי אחדות כלל ישראל בתורה.

והרבי אומר בכאב, כי ציפה שיציגו לו ריבוי טפסי רישום מלאים, אך לפועל כשמסתכלים על הכמות שנכנסה נהיה "אור בעיניים" (בלשון סגי נהור). לכן הרבי החליט לשנות את כל התוכניות שלו ולערוך התוועדות זו – כדי שמכאן ולהבא תהיה ההתעסקות בזה באופן שבאין ערוך לגמרי; והכול צריכים להתעסק בכך ולהפעיל אחרים לעסוק בזה.

דברי הרבי בנושא מתארכים ומשתרעים על פני כמה וכמה עמודים!

לאחר שראיתי את הדברים הנוקבים הללו, מייד ביררתי איפה משיגים טפסים והתחלתי לפעול בעניין. נוכחתי לראות שבמאמץ קל, יחסית, אפשר לרשום עשרות ילדים ביום. מאז התחלתי לרשום בכל עת מצוא, ברחוב, בטיסות, בחול המועד בפארקים, בין נופשים ב'בין הזמנים'. בהמשך, כשהתחלתי ללמד בסמינרים של חב"ד בצפת, סיפרתי לתלמידות על המבצע, והכרזתי שמי שתרשום הכי הרבה אותיות השנה – תקבל בסוף השנה דולר שקיבלתי מידו הקדושה של הרבי. מאז, למעלה מעשרים שנה, זכינו לצרף ולהוסיף כ-35,000 אותיות...

ספר לנו על מקרה מעניין שקרה בסמינר בקשר למבצע...

לפני כעשר שנים הייתה 'תחרות' צמודה בין שתי תלמידות בסמינר שהתמודדו על המקום הראשון ברישום ילדים לספר התורה. שתי התלמידות הצליחו לרשום קרוב ל-900 (!) ילדים וילדות. ואז, אחת מהן סיפרה סיפור מדהים, שמראה איך כאשר עוסקים בעניין של הרבי – לא מפסידים:

באחד הלילות היא חזרה בנסיעה ארוכה באוטובוס מירושלים, לצפת, ובמשך הנסיעה רשמה כרגיל ילדים לספר תורה. כשירדה מהאוטובוס ב'בית חנה', גילתה לתדהמתה שהמזוודה שלה לא נמצאת בתא המטען. היא שיערה שכאשר האוטובוס נעצר באחת התחנות בדרום צפת, מישהו הוריד בטעות את המזוודה שלה ולא החזירה לתא המטען. אבל איך היא תוכל להגיע אל מי שלקח את המזוודה, כאן ועכשיו בשעה שתיים בלילה?!

לפתע היא נזכרה שבמהלך הנסיעה היא רשמה בטופס כמה מספרי טלפון. היא התקשרה למספר הטלפון הראשון שהופיע בטופס ושאלה את האישה שענתה לה מעבר לקו, אם היא ראתה את המזוודה שלה. התברר שאשה זו בדיוק עמדה כרגע ברחוב חסרת אונים ובידיה מזוודה שאינה שלה, ולא היה לה מושג מה לעשות איתה... והנה מתקשרת אליה בעלת המזוודה בעצמה. האישה מיהרה לשלוח את המזוודה עם מונית לתלמידה המאושרת, ש"אכלה פירותיהם בעולם הזה".

לחנך ילדים למסירות נפש

הרב ישעיהו ובר מייסד "שיטת הרב ובר" ללימוד הגמרא ומומחה בעל שם לחינוך ולהקניית מיומנויות למידה

המושג 'מסירות נפש' מקבל פרשנות שונה בהתאם לתקופה שבה מדובר. או במילים אחרות, בהתאם לניסיונות ולאחגרים של התקופה. לדוגמה, בתקופות שמד, מסירות נפש התבטאה באופן פיזי – למות על קידוש ה'.

לאורך ההיסטוריה היו זמנים שבהם השלטון הטיל מגבלות על קיום לימוד תורה וקיום מצוות. בזמנים אלה מסירות נפש פירושה היה – להיצמד להוראות התורה תוך התעלמות מאותן מגבלות.

באחת משיחותיו הקדושות מסביר הרבי כי הערך המרכזי בדורות קודמים היה – תורה. ועל פי ערך זה ההורים חינוכו את ילדיהם. הם נטעו בליבותיהם יחס נכון בין 'חיי עולם' ל'חיי שעה'. בין ערכי הנצח לבין משאלות שהן בנות חלוף.

כאשר ילד יהודי מבין את מהותו של העולם הגשמי אל מול העולם הרוחני – יהיו לו הכוחות הדרושים כדי לעמוד בניסיונות

שמציב לו העולם הזה. הוא יבין שהחיים האמיתיים הם לימוד תורה וקיום מצוות ושבשבילים ולמענם – כדאי לעשות הכל.

דוגמה אישית

בזמננו – בחסדיו המרובים של הקב"ה – אין גזרות המגבילות חיים יהודיים.

העולם הנאור והמתורבת מאפשר לכל יהודי לחיות את חייו על פי השקפתו ואמונתו. ופעמים אף שהעולם עצמו מסייע ליהודי בכך. אך אליה וקוץ בה. דווקא משום שהעולם בזמננו מאפשר חיים יהודיים ללא כל קושץ, קיים חשש שאנשים יאבדו את הטעם הפנימי בחיים היהודיים. הם עלולים לחיות חיים שבאופן מעשי מבצעים את הוראות התורה ועם זאת חיהם יהיו נעדרי שורשיות ופנימיות.

לכן, בדורנו 'מסירות נפש' פירושה ניהול אורח חיים יהודי מתוך תחושת חיבור אמיתית ולא מתוך הרגל או משיקולי מסגרת, חברה ונוחות.

וכדי שהדבר הזה יעבור גם לדור הבא, עלינו להנחיל לו את ערכי התורה באופן פנימי ואיכותי. כהורים וכמחנכים אנו נדרשים לחנך את הילדים לתורה, ליראת שמים ולמידות

טובות, בעבודה עקבית יום יומית ועל ידי מתן דוגמה אישית.

שורשיות ופנימיות

הצלחתנו להנחיל את הערכים הנ"ל תלויה במידה רבה מאוד באופן שבו נעשה זאת.

ככל שנדבר עם הילד על מהות העניין ולא על הצדדים הטכניים שלו, כך הערך יופנם על ידו ולאחר מכן ייושם מתוכיותו. מן האני הפנימי שלו. לדוגמה, במקום לומר לילד "תזדרז להתפלל כדי שלא תאחר" נגיד לו, "כדאי לך להספיק להתפלל בתוך זמן תפילה" כי זוהי עת רצון לפני ה' לקבל את התפילה שלך". וכן כיוצא בזה.

כמו כן עלינו להנחיל את הערכים מתוך שמחה בזכות שלנו להיות מחוברים לקב"ה. החינוך היהודי במהותו הוא חיבור הילד לקדושה ואזי הוא יקיים ויישם את ערכי התורה מתוך תחושה שורשית ופנימית.

אם נשכיל לחנך את ילדינו ליהדות של פנימיות ושורשיות, הילדים מעצמם ישאפו לאורח חיים של 'מסירות נפש', כלומר של הגברת הרוח על החומר, של שינוי הרגלים ושל השקעה בתורה ובמצוות מעל ומעבר לכוחות הגלויים שלהם. ■

א חסידישע מעשה

עד מסירות נפש!

שלמה, או כמו שקראו לו שם שלימה, היה רק בן תשע כשצעד עם אימו 'בופע חָשָׂא' (סבתא חָשָׂה) בשבת בבוקר לבית הספר. הם צערו יחדיו מתוחים מאוד. היום זו איננה שבת רגילה, היום יש מבחן ארצי. היום לא יהיה פשוט כלל ועיקר להתחמק מחילול שבת.

בדרכם פגשו את האב 'זיידע מיישה' (סבא משה) ועמו המשפיע החסידי המפורסם ר' מענדל פטרפס, שבית משפחת וישצקי היה לביתו השני ולעיתים אולי ביתו הראשון בשנות מגוריו בצ'רנוביץ. גם הם ידעו שהיום לא יהיה קל. הם ראו את המתח על פני האם והילד. ר' מענדל הביט והבין, אך לא אמר דבר. ר' משה וישצקי הישיר מבט אל זוגתו ואל בנו ואמר: "עשי כפי שאת מבינה". הם הנהנו בראשם ובלא אומר המשיכו בדרכם. וילכו שניהם יחדיו.

היה זה בלהי החורף, הדרכים בוציות מהשלג הנמש, המדרכות שבורות והשלוליות מצויות. הולכים בזהירות ובוזריות, ולפתע, ללא הודעה מוקדמת, הטיחה האם את בנה אל אחת השלוליות הקרות והבוציות ושלימה

ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים"... הבולשת הרוסית תעקוב אחרי כל מי שיהיה במקום. אבל סבי, ר' בענצע רסקין, ציווה על בניו בגזירת כיבוד אב להסתכן ולבוא אל הרבי. ובכן, אביה נסע והיה כל חודש תשרי תרפ"ח בלנינגרד.

"בשובו היה הוא מקורר וחלש מאוד, וכשביקשנו שישפר לנו מה היה אצל הרבי, רק אמר: 'אין לי מה לספר. היו דחפיות נוראיות, כמעט שלא שמעתי מאומה, ומה שכן שמעתי לא ממש הבנתי'. אבל אז לפתע, לקח ר' שלמה רסקין חומש, עלה על השולחן החל לרקוד ואמר: 'הנה, זה כן ראיתי, כך רקד הרבי בשמחת תורה'. ולפתע בעודו רוקד הוסיף: 'כן, אני זוכר עוד דבר, הרבי זעק ואמר: "על חינוך הילדים יש ללכת עד מסירות נפש!"

הבובע חָשָׂא הרימה את קולה ואמרה, "הריקוד הזה והמילים הללו של אבא שלי עלו ובאו לנגד עיני הבוקר כשהתקרבו לבית הספר, ובהחלטה של רגע דחפתי והטחתי את בני שקרוא על שם אבי אל הבוץ המושלג והקפוא – הלוא כך הוא אמר 'עד מסירות נפש!'".

מאת הרב זלמן וישצקי שליח הרבי בבאזל, שווייץ
התוכן בדרך זה מיוצר על ידי www.he.chabad.org
והוא מוגן בזכויות יוצרים על ידי המחבר ו/או בית חב"ד" ■

הקטן נפל והיה כולו רטוב ומלוכלך מכף רגל ועד ראש. "הרגשתי שהיד שדחפה אותי לבוץ הייתה גם זו שאחזה בחגורת המעיל שלי והרימה אותי, הבנתי הכל". הוא לא שאל, היא לא ענתה. וילכו שניהם יחדיו.

בבית הספר קיבלו את פניהם בבהלה: "מה קרה לילד? כיצד נפל כך? מהרו לביתכם, הילד עלול להצטנן ולחלות חס ושלום". ואילו בובע חָשָׂא מצידה ניסתה לומר: "אולי בכל זאת נישאר, יש הרי מבחן ארצי..."

אבל הנהלת בית הספר לא לקחה סיכונים ושלחה אותם אחר כבוד לביתם. שוב צעדו הם בשתיקה. אין להצצין שמחה, או לפחות שחרור של מתח. יש לשתוק כל הדרך הביתה. הילד רטוב עד לשד עצמותיו והאם נחושה עד העצם. וילכו שניהם יחדיו.

כשהגיעו הביתה, שאל ר' מענדל את בובע חָשָׂא "מנין היה לך העוז לזרוק כך את הילד אל השלג הנמש, הקר והמלוכלך?"

והיא ענתה. היא סיפרה על אביה ר' שלמה רסקין שהיה יהודי חסיד פשוט, מה שקוראים בעגה החסידית "א חסידישער בעלבוס". בתשרי תרפ"ח, התשרי האחרון בו היה הרבי הריי"צ ברוסיה, הרבה מהחסידים

הסתכנו ונסעו להיות בחודש החגים עם הרבי בלנינגרד. ר' שלמה היה מאלו שחששו ופחדו לבוא אל הרבי, שכן ברור היה לכולם ש"עין רואה

הדור הצעיר והרבי

הרב זלמן רודמן סופר ואיש חינוך

לקראת ג' תמוז השתא הוזמנתי להשתתף בפאנל עם תלמידי הכיתות הגבוהות של התלמוד תורה בכפר חב"ד. הרעיון היה לתת לנערים הצעירים הזדמנות לשאול שאלות מהותיות בקשר ליום הכל כך משמעותי הזה, וכמובן לקבל עליהן תשובות.

ואכן בצהרי היום הלכתי "לבקר במקום כינוסי הנוער... ולבאר להם איך שחיבה יתרה נודעת להם מאת כ"ק אדמו"ר, לבאר להם את אשר תבע מהם והתקווה והביטחון אשר בטח בהם, אשר סוף סוף ימלאו את תפקידם בהחזקת היהדות והפצת התורה בכל המרחץ החום והחיות שהם מסגולת הנוער" (כלשונו הק' של הרבי במכתבו לאנ"ש והתמימים לקראת י' שבט תשי"א).

יחד איתי בפאנל ישב המשפיע הרב שמעון גופין ולצידנו מנהל הת"ת הרב זאב רויטמן. התלמידים שאלו שאלות בוגרות ורציניות ואנחנו השתדלנו כמיטב יכולתנו לענות, להסביר, לגעת בלבבות.

השתדלנו גם שהתשובות שלנו לא ידרכו על רגשות של חלק מהילדים. בנקודה הזאת, ולא בדרך אגב, ראוי לצאת בקריאה למחנכים ולמחנכות במוסדותינו ("משני הצדדים" כמו שאומרים): ה'יו הגונים ואל תנצלו את העובדה שתלמידיכם הם 'קהל שבו' שלכם כדי להרביץ בהם בצורה חריפה ורומסת את תפיסת ה'אמונה' שלכם. יש די והותר נושאים המשותפים לכולם, שאין לגביהם חילוקי

דעות, שאפשר להתמקד בהם.

האם זה פוגע בהתקשרות

אחת השאלות (הכואבות) שנשאלנו הייתה: "כל עוד המצב שבו לא רואים את הרבי, נמשך, האם זה פוגע בהתקשרות שלנו לרבי או שמא אין קשר ואפשר לשמור על אותה מידה של התקשרות גם במצב הנוכחי?".

בתשובתי שיתפתי אותם בחוויה מעודדת שחוויתי כשבועיים קודם לכן:

השבת שקדמה לג' תמוז הוכרזה כידוע 'שבת הכנה' וכאלפיים 'תמימים' מכל הארץ הגיעו לכפר חב"ד לחוות בצוותא שבת מרוממת של התכוננות נפשית ליום הגדול והקדוש.

שבוע לפני כן (ערב שבת פרשת שלח), כשעתיים לפני כניסת השבת, אני מקבל טלפון. "שלום, אנחנו כאן קבוצה של בחורים שנמצאים בשבת בבית פלוני. הרב יוכל לבוא להתוועד איתנו הלילה?". בגלל דיבורו המהיר של הבחור והשעה הדוחקת, לא הספקתי לברר מראש מי הבחורים, מה טיבם ואפילו לא בני כמה הם. נעתרתי לבקשה וסוכם שאגיע אליהם בסביבות 10:30.

כשהגעתי בשעה הנ"ל פגשתי קבוצת 'תמימים' שרק נערכו לקידוש. עד אז התפללו ולמדו. אמרתי שאלך ואשוב אליהם מאוחר יותר. ב-11:15 חזרתי. בינתיים התווספו לחבורה הקודמת עוד כמה 'תמימים', עדיין לא כולם קידשו. כל אחד וסדרי הלימוד וה'עבודה' שלו. הצטרפתי אליהם לשולחן. התברר כי מדובר בקבוצת בחורים העומדים לסיים שיעור ג' בלילה. הייתה להם 'שבת חופשה' אבל הם העדיפו, מיוזמתם, לעשות אותה ביחד, באווירה חסידית, על פני נסיעה הביתה. מבחינתם ההכנה לג' תמוז כבר החלה.

זו הדרך לשמור על האש

סיפרתי להם סיפורים וחוויות מהשנים בהן

נפרדנו אחרי כשעה וחצי והלב שלי התרונן. בחורים צעירים שנולדו יותר מעשר שנים אחרי ג' תמוז והם כל כך ידענים, כל כך משתוקקים, כל כך מקושרים

זכיתי להיות אצל הרבי. בחלק מהזמן

תיארתי דברים 'פשוטים' למדי. כניסה של הרבי לתפילה, אמירת 'לחיים' לנוכחים בהתוועדות, פתיחת הארון להוצאת ספר תורה וכיו"ב. למרות השעה המאוחרת הם ישבו ושתו בצמא כל מילה. אבל הם לא הקשיבו כמו 'לוח חלק' שאפשר להניח עליו מה שרוצים. הם שאלו 'שאלות חכמים' שהן 'חצאי תשובות', חקרו, דייקו בדברים ואף העמידוני על טעות עובדתית באירוע שבעצמי נכחתי בו. "י"ח בסיוון (תנש"א)", קפצו שניים מהם, "לא יכול להיות ערב שבת קודש פרשת נשא, כי שבת קודם לכן, שחלה ב"ב סיוון, הייתה פרשת נשא ובה הרבי ירד בהפתעה להתוועד!". הם צדקו.

נפרדנו אחרי כשעה וחצי והלב שלי התרונן. בחורים צעירים שנולדו יותר מעשר שנים אחרי ג' תמוז והם כל כך ידענים, כל כך משתוקקים, כל כך מקושרים.

את כל זה סיפרתי לתלמידים בתלמוד תורה. סיפרתי והוספתי: "כל עוד הקב"ה מחזיק אותנו במצב הנוכחי, זו הדרך שלנו לשמור על אש ההתקשרות. ללמוד, לדעת, להכיר כל פרט בחיי הרבי – על בוריו. ואל המקום הזה עליכם לשאוף".

מכל הנ"ל אפשר להוציא כמה מסרים. אך העיקרי בעיניי הוא: יש לנו דור צעיר נפלא. זה לא אומר שאין גם מלוא חופניים קשיים ואתגרים. אבל אם רוצים, אפשר להסתכל על (הרבה יותר!) מ'חצי הכוס המלאה'. ■

אינני מכיר את הרב עמאר באופן אישי. אחיו ר' יוסל עמאר הוא ידיד קרוב, אבל אותו עצמו איני מכיר. ובכל זאת מוקיר אני לו טובה על זה. יש היום הרבה עיבודים לניגוני חב"ד, אינני נמנה על המבקרים את התופעה, אדרבה רואה אני בזה גשר לבוא אל ולהביא את הניגונים לקהלים מגוונים. אבל אין כמעט יוצרים שמביאים לנו את הניגונים כמות שהם, ככה כפי שהיו, כמו שרשב"צ אלטהויז שר אותם. תודה לך הרב עמאר. אשריך!
הרב זלמן וישצקי | באזל, שווייץ

לברוח אל הניגון האותנטי

גם אם השולחן מלא באורחים, גם אם יש אנשים שאולי כן או לא יבינו, עצום את עיניך וברח אל הניגון, הוא כבר ייקח אותך בחזרה לתומכי תמימים. כך עשיתי, כך עושה אני עדיין מידי פעם. וזה עובד. "אתה הברדלת" של רשב"צ אלטהויז ז"ל, הוא אחד הניגונים הללו שסוחפים אותי ברגע. חיפשתי אותו ברשת ועלה "אתה הברדלת" של הרב מנחם עמאר. הולך הייתי ברחוב אותו היום, עושה קניות וסידורים של יום ישישי ובאוזניות "אתה הברדלת", אח אה... כמה עונג, כמה עושר, כמה אותנטיות, תענוג לברוח אל ניגון שכזה.

לפני קרוב לעשרים שנה, זמן לא רב אחרי שיצאנו לשליחות ירבתי להתוועדות עם מו"ר הרב חיים שלום דייטש שיחי' באזור הד' אמות של רבנו נשיאנו. שליח די צעיר הייתי שמנסה למצוא איוון נכון בין מי שהוא ובין מקום השליחות; בין היותו 'תמים' שיצא מתומכי תמימים ובין השליח המעונב והמנומס שמנהל שיח על דברים רבים מעולמו של הקב"ה.

"איך אני נזכר מידי פעם מי אני", שאלתי את הרחד"ש, והוא ענה די מהר: "תברח אל הניגון". נגן לך ניגון חסידי – דבקת או רגש, שמחה או כל ניגון אחר – כנס אל הניגון.

"גשמיות של יהודי, רוחניות היא", אומר אדמו"ר הזקן ומוסיף, "הקב"ה נותן לנו גשמיות כדי שנהפוך אותה לרוחניות". הפעם תפסנו את הכלכלן החב"ד'י ר' שחר וולף שיחי' לשיחה בגובה העיניים ושמענו ממנו על דרכו לחב"ד וכן כיצד הוא משלב בין גשמיות לרוחניות

ספר לנו קצת על עצמך

נולדתי וגדלתי בירושלים עיר הקודש, בבית דתי לאומי. למדתי כלכלה, עשיתי תואר ראשון ושני, והתקדמתי בהצלחה בס"ד. בהמשך עבדתי בבנק דיסקונט ואף ניהלתי כמה סניפים של הבנק. כיום, אני זוכה להמשיך את השליחות החשובה הזאת באמצעות ליווי וייעוץ כלכלי שאני מעניק למאות משפחות מאנ"ש וכן לבתי חב"ד ולמוסדות בארץ ובחו"ל.

איך התקרבת לאור החסידות?

את הצעד הראשון שלי בחב"ד עשיתי תוך כדי טיול, בבית חב"ד בתאילנד, אצל מי שהוא כיום הרב והמשפיע שלי, השליח הרב נחמיה וילהלם שיחי'. הוקסמתי ממנו ולמדתי איתו חסידות, ואט אט משהו זו אצלי. ה'מכה בפטיש' היה כאשר הוא הציע לי לבוא איתו לביקור אצל הרבי. נסענו לרבי וכשראיתי את ה'תמימים' היקרים, פשוט נדהמתי. אני בא מבית דתי, אבל לראות כזו דבקות וכזה צימאון לרברים שבקדושה, להוראות הרבי, בחורים שמצטופפים ונרחקים בהתוועדות, ולו בשביל לשמוע עוד 'ווארט' חסידי, ועוד אמרה שתחמם את ליבם ותחזק אותם ביראת שמים – זה הפעם אותי. הרגשתי שהגעתי למקום של 'אמת'.

חזרתי לארץ ולמדתי באוניברסיטה העברית, אבל הלב שלי היה במקום אחר. יש שם ספרייה ענקית, ובה גם מחלקה גדולה של ספרי חסידות, וגמעתי בצמא עוד ועוד ספרי חב"ד. אפילו בשיעורים באוניברסיטה, הייתי לעיתים מחביא מתחת לשולחן ספרי חסידות ולומר בהם.

בשנים האחרונות יש לי חברותא קבועה מידי בוקר (!) עם הרב נחמיה וילהלם, בה אנו לומדים כחצי שעה חסידות ובעיקר 'מאמרים' של הרבי. בנוסף אני גם לומד גמרא באופן קבוע, וככה ב"ה אני פותח את יומי. אומר בכנות, שיום שלא הצלחתי לפתוח עם לימוד תורה, אני חש בו החמצה. זה ממש חסר לי.

הלימוד נותן לי חיות מיוחדת בכל היום, ועוזר לי לא לשקוע בחומריות ולהתבלבל מ'העולם'. לזכור כל העת שהכול זה רק אמצעי כדי לעשות לה' יתברך 'דירה' פה למטה. אני גם מזכיר לעצמי את דברי אדמו"ר הזקן ש"גשמיות של יהודי, היא רוחניות!", ואני מתאמץ לסייע בגשמיות לכל אלה שאני מלווה.

למעלה מדרך הטבע

שתף אותנו בסיפורים מהשלוחים ובתי חב"ד, אותם אתה מלווה

אני רוצה לשים את הפוקוס על העניין שעליו דיברתי – האמת וההתמסרות לרצון ה'. זה דבר שהוא כל כך בולט בחב"ד בכלל, ואצל השלוחים בפרט. אתה רואה אנשים שאינם דואגים לרווחתם האישית בגשמיות ואפילו לא לדרגות הרוחניות שלהם, אלא נטו להפיץ יהדות ולחבר עוד יהודים לקב"ה. הם חיים ונושמים זיכוי הרבים. הרבי המשלח חי ובווער אצלם, וממילא רצונו של הרבי להאיר את העולם – זה מה שנוגע להם!

עם הרב נחמיה וילהלם, בבית חב"ד החדש בתאילנד.

במקביל אפשר לראות גם את הליווי והברכות של הרבי שמלוות את השלוחים בצורה פלאית ממש.

אתן לך דוגמה מבית חב"ד בתאילנד, איתו אני בקשר רציף כבר למעלה מ-20 שנה. לאחרונה חנך בית חב"ד בתאילנד בניין ענק ויפה, שעלות בנייתו להערכתי היא כ-10

חבר'ה, שבת היום! תתרוממו קצת, תצאו מהחולין ותנצלו את הזמן הנעלה הזה לצורכי הנשמה, לחטוף עוד קצת לימוד, ליהנות מתפילה במתינות

מיליון דולר. לא היה להם בבית חב"ד שקל אחד מיותר, ולהיפך, תמיד סבלו ממחסור. אבל הם הבינו שזה דבר הכרחי, ולאורך כל הדרך אפשר היה לראות בצורה מוחשית את יד ה', אם זה בתחילת הבנייה כשנמצא גביר שנתן את הסכום הראשוני, ולאחר מכן כאשר אלפי אנשים פתחו את ליבם ותרמו מכספם. זה היה ממש למעלה מדרך הטבע!

נצלו את השבת!

טיפ כלכלי לקוראים?

זה עלון שמופץ בבתי הכנסת, עלון קדוש, ואני לא רוצה לערב קודש בחול... ב"ה יש לי בימות שונות שבהן אני מפרסם טיפים חשובים לכל מאן דבעי, ואני מזמין את כולם להיעזר וליהנות מהם.

אם יורשה לי באמת להעיר על תופעה מוזרה בעיניי – כאשר אני מגיע לבית הכנסת בשבת, באים אליי לעיתים מתפללים ומתחילים לדבר איתי בענייני חולין, כספים וכו'. אני אומר להם, חבר'ה, שבת היום! תתרוממו קצת, תצאו מהחולין ותנצלו את הזמן הנעלה הזה לצורכי הנשמה, לחטוף עוד קצת לימוד, ליהנות מתפילה במתינות וכיו"ב.

גונב לאוזנינו שאתה פעיל מאוד באזור מגוריך...

אני גר בשכונת רמות בירושלים. מידי יום שישי אני מקפיד לצאת ל'מבצע תפילין'. בשבתות אני מתפלל בבית כנסת דתי לאומי בשכונה, בו אני משתדל לפעול ולעשות – שיעורי חסידות, התוועדויות, כינוסי ילדים ואמירת הפסוקים לעשרות ילדים מידי שבת. בחג השבועות זכיתי לארגן קריאת עשרת הדיברות לכמה מאות ילדים.

ב"ה משתדלים לפעול וללכת מחיל אל חיל, עד שנזכה כבר כולנו לרחבות ועשירות, בגשם וברוח, בביאת משיח צדקנו.

אתה מפעיל / מכיר שיעורי תורה נוספים בטלפון? שלח לנו את המספר, ונכרסם בעז"ה

לנשים:

בזכותך נגאל | 073-3834197

נסיכות לבנות ונערות | 073-3834644

קול דודי, מגוון שיעורי חסידות לנשים | 072-3323816

קול מעייני ישראל | 025090456

שיעורי לב לדעת | 036109099

שיעורי הרב ג'ייקובסון | 0796066640

הרב שניאור אשכנזי

ניתן לשמוע דרך מערכת קול הלשון

במספר | 073-321-1830

נחייג ונשמע' | 08-9493770

נשמתא דאורייתא' | 074-7964030

קול החסידות' | 02-5381111

שיעורי הרב דוברוסקין | 0772611166

רמב"ם ג"פ ופ"א | 033062770

רמב"ם פ"א - שינא | 035035060

המזון החומרי או הרוחני שאנחנו מכניסים לקרבנו

שקול לומר שילד זקוק לגבולות. איך מקבל הילד גבולות? התשובה היא, אנחנו כהורים לא נכעס ולא נתעצבן, אלא נחזור שוב ושוב לומר בקול רגוע והחלטי, "כך נהוג אצלנו" או "כך לא נהוג אצלנו" או "זהו רצון ה'" וכיו"ב. כלומר צריכה להיות אמירה ברורה.

נשאלת השאלה: האם רק ילדים זקוקים לתזכורת על גבולות? האם לנו **ממבוגרים** אין איזה ילד קטן בפנים או שמא נפש בהמית שרק התפתחה עם השנים? האם **אנחנו** לא זקוקים לרבנים ומשפיעים שיאמרו לנו אמירה ברורה שאינה משתמעת לשתי פנים ש"אינטרנט שאיננו מסונן לא מתאים ולא שייך אצל בנו יחידו של מלך מלכי המלכים!?"

נקודה נוספת למחשבה. ולסיום נאחל, שתכף ומיד נגיע לעידן ש"את רוח הטומאה אעביר מן הארץ" ועל כולנו תנוח רוח ה', רוחו של משיח בעידן הגאולה.

צבי הירש בראון | לוד

אפשרי? אולי נוכל למצוא את התשובה בנושא קצת אחר, אבל דומה: מזון הוא גם דבר שנכנס אל קרבינו באחד מהשערים של גופינו שעליהם נאמר "שופטים ושוטרים תיתן לך". את כל האוכל שבעולם הקב"ה ברא רק "לכבודו", ובכל זאת אכילת אוכל שאינו כשר לא נחשבת כבודו של הקב"ה.

הדרך שלנו להתמודד עם סינון האוכל הראוי ליהודי היא על ידי מערכות הכשרות שבעצם מייצגות את האינטרס שלנו כיהודים יראי שמים מול יצרני המזון שמונעים בעיקר מאינטרסים של רווח כלכלי.

האם המזון הרוחני והנחות העולם שנכנסים אל קרבינו מהמרשתת לא זקוקים למערכת סינון שתשרת את האינטרס של הרצון היהודי האמיתי? נקודה למחשבה.

מכאן מגיעים לנקודה הבאה: כאשר מדובר בחינוך ילדים, יודע כל הורה

למערכת עלון 'ליובאוויטש' שלום וברכה! כנראה שאנחנו מאוד קרובים לגאולה האמיתית והשלמה, וכבר מרגישים כולם את האין סוף מידע וידע שנמצא במרשתת המקוונת שאולי אפשר לומר, זהו ביטוי לכך שאנחנו מאוד קרובים למצב של "ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד... ומלאה הארץ דעה את ה'".

אלא שאליה וקוץ בה, עד לרגע הבא שבו כבר נהיה בגאולה שלמה, הרי בגלות, הטוב והרע משמשים בערבוביה וכשם שיש 'אין סוף' טוב וקדושה ברשת, כך בבחינת 'זה לעומת זה' יש אין סוף הפך הטוב והקדושה. והשאלה המתבקשת היא, איך מתמודדים יהודים ובפרט אנ"ש בעולם האקטואלי כאשר המצב הנתון מכריז "אוי לי מיוצרי ואוי לי מיצרי"?

או באופן יותר מואר, איך מצליחים לגלות את הגאולה ולחיות גאולה יחד עם כל הרפש והטיט שמאיים להציף אותנו מכל כיוון

ענייני כבוד וקדושת בית הכנסת מתורת רבותינו נשיאנו

ישכנתי בתוכם

התורה מעוררת רחמים עליו ועל בני ביתו

במכתב מיום ד' בתמוז תשי"ח כותב הרבי על חומרת הדברים לשוח בעת קריאת התורה: ובמה שכתב אודות השיחה בעת קריאת התורה, לפלא שצריך לשאול בכגון זה מעבר לים, ומובן שפלא עוד יותר גדול מה שיש מזלזלים בזה ומביאים ראיות משונות, לאחרי שידועים דברי כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע וזה לשונו: "ברור הדבר אשר השומע קריאת התורה כהלכתה, הנה מלבד זאת אשר מקיים מצוות ה', הנה עצם עניין הכבוד שמכבד את התורה על ידי זה התורה מעוררת רחמים עליו ועל אנשי ביתו ברוחניות ובגשמיות" עכ"ל. ופתח הדברים שם: "יזהרו על נפשם שלא

הילדים – הרי אינם ברי חיובא, מה שאין כן המבוגרים, (ב) ועיקר: ילד קטן יודע שהוא בא לבית הכנסת כדי להתפלל להקב"ה, ולכן, כאשר נכנס לבית הכנסת, הרי הוא נותן פרוטה לצדקה (בימות החול), ולוקח בידו סידור ונעמד להתפלל במתינות – הלוואי לא היה רואה את הנהגתם של המבוגרים, ולא היה לומד מהם, כי כאשר מסתכל על הנהגת אביו וסבו – אזי רחמנא ליצלן מה שרואה כו'. לא צריכים ראיות והוכחות על האמור לעיל – כאשר יבואו מחר בבוקר לבית הכנסת, יראו זאת במוחש. תורת מנחם התוועדויות תשמ"ג חלק ב' עמ' 1131

לדבר ולשוח בעת קריאת התורה". אגרות קודש חלק יז עמ' רח

על הגבאים לבקש מהמבוגרים לא להפריע

על קיר בית הכנסת תלוי אמנם שלט ש"אסור לדבר בשעת התפילה", אבל מרוב טרדתו בסיפור החדשות, אין לו פנאי, כמובן, להסתכל על שלט זה! לאחרונה הונהג שהגבאי מכריז שמבקשים שהילדים יהיו בשקט ולא יפריעו לתפילה. במקום לבקש מהילדים שיהיו בשקט, עדיף לבקש זאת מהמבוגרים! ומפני ב' טעמים: (א) אפילו אם אמנם מפריעים

לך שמכוונת גבוה.

שמחה ומאושרת בדרך, שבנית אישיותך החסידית ב-12 שנות לימוד, שרוצה לצעוד בעקבות דורות של חסידים מקושרים, עובדי ה' שמסרו נפשם על הידור מצווה ששואפת להקים בית חסידי אמיתי ופנימי, המבוסס על 'הנחות חסידיות' ואינו מתרשם מ'הנחות העולם' שמשתדלת לעמוד בניסיונות של הדור האחרון, ולא מוותרת על שום פרט, מתוך אהבת ה', אהבת ישראל, ויראת שמיים פנימית. שמיחלת לעמוד בשורה הראשונה בקבלת פני משיח!

מוזמנות לבחור בשנים הטובות והמשמעותיות בחיך להתחזק ולהתמלא באור בסמינר החסידי שנפתח בברכת גדולי משפיעי ורבני אנ"ש באה"ק בליווי הרבנים המשפיעים: הרב חיים שלמה דיסקין, הרב חיים שלום דייטש, הרב יוסף יצחק אופן, והרב טוביה זילברשטרם

בדיוק בשבילך אנחנו כאן

לפרטים נוספים ורישום:
seminarchabad1@gmail.com | 054-3765615

תיתכן קבוצת לימוד מקצועי בהתאם לרישום

לא 'חי' שם. אני מרגיש יותר גלות מאשר גאולה. מרגיש ב'גלות פנימית'... פותח שוב את השיחה ומעיין. וכשלומדמים על הגאולה, מתוך התורה, זה משפיע! התורה היא 'בעלת הבית' על העולם. והיא גם משנה לנו את הראש. כשלומדמים על הגאולה – מקבלים 'ראש של גאולה'. עכשיו הדברים מתחילים להסדר לי. בלימוד הקרוב בענייני משיח, אתמקד בזה שהלימוד הוא בשביל 'לחיות' משיח! זו הדרך הישרה ביותר להביא את הגאולה בפועל. וזה גם מרים אותי למקום חדש ומאיר את המציאות באור אחר לגמרי. ניצוץ נדלק. שישו ושמחו בשמחת הגאולה!

ציטוט – כלשון הרבי – לגאולה האמיתית והשלימה, גם ביום של צום אנחנו מרגישים בעיקר את העניין החיובי הטמון בו. שהוא "יום רצון להשם"! כרגע אנחנו עדיין מתכוננים לגאולה. אך בגאולה עצמה – שתבוא בעזרת ה' תכף ומיד ממש – זה יהיה "יום טוב" **בגלוי!** וזה מלמד אותי באיזה שטורעם (להט) צריכה להיות ההתעסקות בלימוד ענייני משיח וגאולה, ובית המקדש, במיוחד בימים אלה של 'בין המצרים'! לא בשביל להתגעגע לבית המקדש שנחרב, אלא בשביל להכין עצמנו לבית המקדש השלישי, כאן ועכשיו. נאו! אני אומר לעצמי: הכול טוב ויפה, אבל **אני**

עוד יום של 'בין המצרים'. קם בבוקר מוצף בתחושות מערפלות, מרגיש משהו עכור באוויר. עוד יום שמדגיש שאנחנו בגלות, גלות בתוך הנשמה. גלות השכינה. גלות של עם שלם, האנשים והנשים והטף... מעיין בשיחת קודש של הרבי (פרשת בלק תנש"א), ומגלה עולם חדש: יום של צום, בחיצוניות הוא אמנם עניין שלילי, של אבל וחורבן. אבל בפנימיות טמון בו דווקא עניין חיובי! על הצום נאמר בנביא שהוא "יום רצון להשם"! יום שבו מתגלה הרצון של ה', יום חיובי של גילוי אור אלוקי. להמחשה: בצום שחל בשבת, **מצווה** לאכול ולשתות, ואפילו יש עניין לשמוח. איך זה יכול להיות?! כי הפנימיות של הצום היא טוב מוחלט. העניינים מתחילים להתבהר לי: בתקופה שלנו, הזמן הכי נעלה ("די העכסטע

הלכות שבת ללימוד משפחתי בסעודת שבת על פי פסקי אדמו"ר הזקן

הלכתא רבתא לשבתא

מאת רבני כולל להוראה וחסידות- ביתר עילית, בראשות הגה"ח הרב שלום רבינוביץ שליט"א, רב ומו"צ

שימוש בעץ בשבת

ש. האם כשנופל בשבת חפץ (כדור וכדומה) על עץ, מותר לקחתו מעל העץ?
ת. אסור. כי חכמים אסרו להשתמש באילן בשבת גזרה שמא יתלוש ממנו ענפים או עלים, וכן אסור להניח חפצים על גבי העץ או לתלותם בו. אבל אם החפץ נפל מעצמו – מותר לקחתו.

באילן מה הדין אם עלה אדם על האילן בשבת?
ת. אסור לטפס על גבי אילן ואפילו על ענף הסמוך לקרקע כשגבוה יותר מג' טפחים (לעומת זאת ענפי אילן או שורשים שגבוהים פחות מג' טפחים, מותר לדרוך עליהם). לכן אם עלה על האילן הגבוה מג' טפחים בשוגג – מותר לו לרדת. אך אם עלה במזיד – קנסוהו שלא ירד ממנו בשבת.

ש. מה הדין אם הכדור היה על העץ מערב שבת ונפל מעצמו?
ת. אסור לטלטלו משום שהוא 'מוקצה', דכיוון שהיה תלוי על העץ ב'בין השמשות' (כלומר משקיעת החמה עד צאת הכוכבים) ולא היה אפשר להשתמש בו, אסור יהיה להשתמש בו כל השבת (כאמור, גם אם נפל מעצמו).
ש. כיון שישנו איסור השתמשות בשבת

לתרומות והקדשות: 058-4848782 (שמואל)

לעילוי נשמת מ' רבקה רות רומי ב"ר שמחה בונים ז"ל שוורץ נפטרה ז' בניסן תשע"ט

לזכות
החתן הת' שמואל שיחי' והכלה מ' ברכה תחי' **זלצמן**
לרגל נישואיהם בשעתומו"צ כ"ה בסיוון תשפ"ג שיזכו לבניין עדי עד על יסודות התורה והחסידות הוקדש ע"י ולזכות אבי הכלה, השליח הרב בערל לאזאר שיחי'

לעילוי נשמת
מ' רחל בת אברהם ז"ל ר' שלום בן פרגי ז"ל ומ' שושנה בת לאלו ז"ל ולרפואה והצלחה בכול **למנחם מענדל** בן נאוה ודבורה בת רחל כהן וילדיהם **נועם דוד, אייל יהונתן, וארי בנימין** שיחי'

לזכות
החייל בצ"ה ישראל לאטר שיחי' נולד כ' באייר תשפ"ג ולזכות כל משפחתו שיחי'

לעילוי נשמת
מ' חיה צביה ב"ר אריה זאב גרוסמן ז"ל נפטרה ט' בתמוז הוקדש על ידי משפחת מרגולין

לעילוי נשמת
ר' משה חיים ב"ר צבי פלדמן נלב"ע ט"ז בסיוון תשס"ז ומ' רבקה שפרינצא ב"ר משה ז"ל פלדמן נפטרה כ"א בסיוון תשע"א

לזכות
הת' מנחם מענדל שיחי' מוגרבי לרגל הבר מצווה כ"ז בסיוון תשפ"ג

לעילוי נשמת
הרב יחזקאל ב"ר משה חיים חנוני ז"ל נלב"ע כ' בכסלו תשפ"ג

לזכות
החתן הת' מרדכי יואל שיחי' והכלה מ' שיינא מושקא תחי' קוביטשעק לרגל נישואיהם בשעתומו"צ כ"ו בסיוון תשפ"ג